

Anna Ballbona: «No es pot etiquetar la perifèria de forma fàcil»

► L'escriptora explica «No soc aquí», la novel·la amb què va guanyar el premi Anagrama de novel·la

EFE/DdG BARCELONA

■ En terra de ningú fixa l'escriptora i periodista Anna Ballbona els personatges de la seva segona novel·la, *No soc aquí*, amb una protagonista principal anomenada Mila, nascuda en un barri de quatre cases, a la perifèria barcelonina, entre camps agrícoles, polígons, vies de tren, un cementiri i l'autopista.

L'autora de Montmeló reconeix que amb aquesta història, amb la qual va obtenir el darrer premi Anagrama de novel·la en català, volia fugir dels clics que converteixen en «una massa uniforme tot el que és perifèria, quan, justament, perquè és perifèria, no se la pot etiquetar de forma fàcil».

Coneixedora del terreny pel qual transcorre la trama d'aquest relat, Ballbona ha armat un artefacte literari que permetrà el lector conèixer a la Mila -el nom remet a la Mila de *Solitud*, de Víctor Català- des de la seva infància, filla d'un pagès que ha acabat treballant en una fàbrica, fins al seu Erasmus a París de jove, o durant el seu embaràs de la Bruna, després aparellar-se amb el Simó.

Al llarg d'aquestes pàgines també apareixerà el denominat «Home d'Allà Dalt», una mena de *curandero* en el qual la família de la Mila confia a cegues i que veu en la noia un do. Apunta la novel·lista que va seure davant l'ordinador amb la sensació que

«culturalment, de la perifèria només es podia parlar d'una forma i, a més, amb una sèrie de tòpics sobre *chonis i quillos*».

En canvi, en el text descriu un paisatge, un espai poblat per persones que s'expressen en un català molt ric, i que al llarg de generacions, gairebé sense moure's d'aquest lloc, han vist com quedaven envoltats de carreteres, vies de tren i polígons. «Buscava mostrar aquesta mena de grinyol que es donava en aquest tros de terra, amb unes maneres de fer molt de pagès, que en res va quedar envoltat pel ciment, una terra de ningú, un món fronterer, que s'està marxant perquè n'arriba un altre de nou, però amb gent que seguirà

pertanyent al vell».

En aquest *far west*, segons el qualifica Ballbona, la Mila passa por, «però és també on fa l'amor, on sent que és filla d'un món del que molt poca gent de la seva edat ho és», nascuda com és a la fi dels anys setanta del segle passat.

Segons la seva opinió, la novel·la evidència «les últimes escopetades d'un món en vies d'extinció, encara que res s'aturi i tot segueixi avançant».

Resident actualment a La Garriga, on passa el confinament, Anna Ballbona té en ment un altre projecte literari i fins i tot abans que la pandèmia ho impregnés tot va fer treball de camp per la comarca del Ripollès «per prendre

ACN

Anna Ballbona.

mesures».

Seràn unes històries creuades per la mort, «però en sentit vitalista, perquè es pot escriure de la mort de manera vitalista», i afegeix que amb l'arribada de la Covid-19 es fixa en «tot el relacionat amb la mort, que en aquest moment està canviant».